

ANTIIEK

Eenakter

door

ANK ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ANTIIEK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANK ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2021 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en)

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen. Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Tante Julia - Bejaarde dame, die in een aardig huis woont op de Apollolaan. Ze viert haar 80ste verjaardag met haar drie nichtjes. Ze is zuinig van aard en de familie denkt dat ze wel wat geld achter de hand heeft. Ze heeft in haar jeugd gedanst en was heel bekend. Ze kan nog wel dansen, maar niet meer zoals vroeger. Ze is al enige tijd met pensioen en eigenlijk heeft ze nooit een echt mooi afscheid gehad. Ze heeft er nog steeds spijt van dat haar carrière niet is geëindigd met een muzikaal feest.

Nichtje Trijntje - Trijntje, dochter van tantes zuster, is ooit naar de provincie verhuisd, maar heeft eigenlijk heimwee naar Amsterdam. Ze is keihard en zet de zaken graag naar haar hand. Kan hele scherpe opmerkingen maken.

Nichtje Aafje - Aafje is de iets jongere zus van Trijntje. De zusjes trekken veel met elkaar op, maar Aafje woont wel in de stad en eigenlijk wil ze samen met Trijntje een huis zoeken, want haar woning is veel te klein voor twee. Maar ja, dat is nog niet gelukt. Er is woningnood. Ze is veel liever dan haar zuster, zachtaardiger, eerder geneigd toe te geven.

Nichtje Ilse - Ilse is een nichtje van Trijntje en Aafje. Zij is de dochter van de broer van tante Julia. Haar vader was diplomaat en hij hield erg van reizen. Eigenlijk had hij de titel baron en het bijbehorende kasteel moeten erven, maar het kasteel was een slecht onderhouden bouwval, waar hij geen raad mee wist. Zijn dochter werd geboren in Argentinië, maar haar vader werd vaak overgeplaatst en daardoor kwam ze nogal eens in een ander land terecht, waar ze weer een andere taal moest leren. Soms heeft ze nog wat moeite met die lastige Nederlandse taal, maar ze is vrolijk van aard en kan het wel vinden met tante Julia.

Philip - Philip is een aardige jonge man, die tante Julia vaak helpt als dat nodig is. Hij heeft twee rechterhanden. Hij woont naast haar met zijn familie en heeft veel gereisd en lang in het buitenland gewoond, zodat zijn Nederlands ook niet altijd klopt en dat heeft hij met Ilse gemeen. Die twee begrijpen elkaar goed.

Antiquair - De antiquair meneer Willemsen krijgt soms tips over huizen in Amsterdam, waar nog veel antiek aanwezig zou zijn. Hij is geen eigenaar van de zaak, maar werkt voor een baas en moet steeds laten zien dat hij zijn mooie salaris waard is. Voor

echt dure dingen krijgt hij een flinke bonus. Hij probeert voor zo weinig mogelijk geld waardevolle antiquiteiten te kopen en is ook wel eens zo brutaal zomaar aan te bellen bij een huis in een wijk met rijke mensen. Hij kent de naam van de diva Julia Montelbaan van Zwijndrecht en weet dat ze ooit beroemd was. Hij komt binnen met de smoes dat hij een bewonderaar van haar was.

[eventueel nog meer visite als er iemand een kleine rol wil of graag figurant wil zijn] De antiquair kan ook een vrouw zijn en van de dames zijn ook een oom en neven te maken. De buurjongen kan een buurmeisje zijn. Daarvoor hoeven alleen de namen te worden veranderd.

DECOR:

Huiskamer in Amsterdam. Er staan een tafel en stoelen en een kast met laden. Geen kast beschikbaar? Dan een doos of trommel. Als je er maar wat papieren in kunt stoppen. Er zijn glazen en kopjes en een koffie- en of theepot en verjaardagscadeautjes. Er is een deur naar de kamer.

EERSTE SCÈNE

(Tante Julia zit op haar versierde verjaardagsstoel. Trijntje en Aafje komen binnen met een cadeautje)

TRIJNTJE: *(omhelst tante)* Van harte, tantetje! Gefeliciteerd met je verjaardag! De tachtigste toch, hè? Als ik me niet vergis. Alsjeblieft. *(geeft tante een pakje. Tante legt het op de tafel zonder het uit te pakken. Het is vrij groot)*

JULIA: Zo, zie ik jou ook weer eens? Dat werd wel tijd.

TRIJNTJE: Ach, ik vergeet nooit een verjaardag, maar sinds ik in Jubbega woon, kan ik niet meer zo vaak langs komen. Dat is tenslotte een behoorlijk aantal kilometers.

AAFJE: Als ik mijn zusje wil zien, moet ik ook naar Friesland, hoor tante en zij heeft nog wel een auto. Met de trein is het een hele reis, maar ja....

JULIA: En jij woont gewoon in Amsterdam en jou zie ik ook nooit.

AAFJE: Nou ja, nooit? Enfin, nu ben ik er en ik heb iets meegenomen wat je heel lekker vindt. Spullen heb je al genoeg, dus... *(geeft tante een pakje. Er zit een blikje in, tante voelt eraan en raadt wat het is, zet het op de tafel)*

JULIA: Boterbabbelaars ! Reuze origineel! Ik heb nog 3 blikken in de kast staan.

AAFJE: Hoe weet je dat nou? Je maakt het niet eens open.

TRIJNTJE: Maak dat van mij nu eens open. Je zet het zomaar neer en kijkt niet eens wat het is.

JULIA: *(pakt het cadeautje van de tafel en maakt het open)* O, ja, van die Friese cake...

TRIJNTJE: Dat is sückerbrood. De vorige keer toen ik hier was, zei je dat je dat lekker vond. Zeg nou niet dat het nu opeens niet goed is...

JULIA: Nou ja, dan kun je het zo meteen aansnijden voor de gasten. Het smaakt goed bij de thee.

AAFJE: Wou je zeggen, dat je geen gebak in huis hebt? Op je tachtigste verjaardag! Slagroomsoezen of appeltaart?

JULIA: Dat neemt Ilse mee. Dat doet ze altijd. *(ze heeft het nog maar*

net gezegd en dan gaat de bel)

TRIJNTJE: Daar zal je d'r hebben. *(loopt naar de deur om open te doen, maar het is de buurjongen Philip met een grote bos bloemen)*

PHILIP: *(tegen Trijntje)* Goedemiddag! Gefeliciteerd. Ik ben de buurman. *(deponeert de bloemen op de schoot van tante Julia)* Gefeliciteerd, buurvrouw.

AAFJE: Allemachtig, wat een bos! Kon het niet groter?

JULIA: Kijk en dat vind ik nou leuk. Jullie komen altijd met zoetigheid of met eau de cologne. En sinds ik met pensioen ben, krijg ik nooit meer bloemen, bijna nooit meer. In die geweldige tijd bij de revue had ik elke avond bloemen, armen vol. Ik kon ze nauwelijks verslepen.

TRIJNTJE: Ach, je hebt niet eens zoveel vazen.

JULIA: Ja wel, in de keuken. Maar zet ze eerst maar even in een emmer. *(Trijntje loopt met de bloemen naar de keuken en zet ze daar in een emmer)*

PHILIP: Als u niet genoeg vazen hebt, kunt u er wel een paar van ons lenen, hoor. Zal ik het even aan mijn moeder vragen?

JULIA: Nee, nee, jongen, jij gaat lekker zitten en Aafje gaat thee zetten. Aafje, er staat nog een schoteltje op het aanrecht met een theezakje van het ontbijt. Dat is nog prima. Doe het maar in de theepot.

AAFJE: Jakkes, tante. Dat is toch vies. Het heeft al die uren gestaan. Je kan toch nog wel een theezakje betalen, hè? Wat kost dat nou helemaal?

JULIA: Wie het kleine niet eert....

AAFJE: Ach, schiet op.... *(Ze loopt naar de keuken en komt onderweg Trijntje tegen)* Tante is nog niets veranderd. Ze wil een oud theezakje van vanochtend in de theepot doen.

TRIJNTJE: Niets van aantrekken, oude zakje weggooiden! In de keukenkast staat een doos met nieuwe zakjes. *(Trijntje loopt naar de kamer en Aafje gaat naar de keuken om thee te zetten. Intussen is Philip naast tante gaan zitten en zij heeft het pakje met de balletjes opengemaakt. Ze zegt iets in de trant van 'Zie je nou wel' Zo gebeurt er op het podium intussen ook iets. Als Trijntje terug is, gaat de bel. Het is Ilse)*

PHILIP: Ik ga wel. *(hij staat op en gaat naar de deur)*

ILSE: *(heeft een doos gebakjes in haar handen)* O, hallo, jij bent toch de buurjongen, die hiernaast woont? Tante heeft wel eens over je verteld.

PHILIP: Ja, bent u ook een nichtje van mevrouw?

ILSE: Zeg maar Ilse, hoor. *(ze loopt naar de jarige toe)* Van harte gefeliciteerd, tante. Ik heb de gebakjes meegenomen. Ik hoop dat het genoeg is.

JULIA: *(doet de deksel van de gebakdoos open)* O, meer dan zat. Trijntje heeft nog iets uit Friesland meegebracht, maar dat kan ik wel bij het ontbijt eten ook. Dat is toch meer dan genoeg voor twee dagen.

ILSE: Eet je niet teveel suiker? Dat is niet goed, hoor tante!

JULIA: Ben je gek ! Suiker is goed voor de botten en dan moet je eens zien hoe soepel ik nog ben. *(tante staat op en doet een rondedansje)*

TRIJNTJE: *(komt uit de keuken met de theepot, botst bijna tegen tante op)* Pas op, de thee! Wat is dit nu weer voor raar gedoe? Je bent 80! Hou daar toch eens rekening mee.

PHILIP: *(neemt de theepot over)* Laat mij maar. Ilse, heb je gebakschoteltjes?

ILSE: Wat zijn dat voor schoteltjes?

PHILIP: Van die kleintjes. Ze staan hier wel ergens in de kast.

AAFJE: En je hebt ook een schep nodig.

ILSE: Een schop?

TRIJNTJE: Nee, een schep. Dat is heel wat anders dan een schop. Je leert het ook nooit.

ILSE: O, een taartschep. En wat leer ik nooit?

TRIJNTJE: Nederlands, de Nederlandse taal. Misschien moet je nog maar wat extra taallessen hebben.

PHILIP: Mijn moeder heeft hele mooie gebakschoteltjes, van Royal Albert, heb ik in Londen gekocht op de terugweg uit Argentinië.

ILSE: Ben jij in Argentinië geweest? Echt waar?

PHILIP: Ja, en in Brazilië en Chili en ook in Afrika, Zuid-Afrika...

ILSE: Maar Argentinië... Daar ben ik geboren.

PHILIP: Echt waar? Mooi land.

ILSE: Ben jij er lang geweest?

PHILIP: Nee.... nou ja, toch bijna een jaar.

AAFJE: Maar Ilse, jij bent ook niet lang in Argentinië gebleven. Je vader ging altijd al snel weer weg.

JULIA: Mijn broer was diplomaat. Hij werd nogal eens overgeplaatst.

PHILIP: Dan heb je veel van de wereld gezien, Ilse.

ILSE: Ach, overal en nergens thuis. Voor een kind is dat niet leuk, hoor!

TRIJNTJE: Iedere keer een andere taal leren. En zoveel gevoel voor taal heeft ze al niet!

PHILIP: *(negeert de kattige opmerking van Trijntje)* Dan spreek jij Spaans?

ILSE: Ja, eigenlijk beter dan Nederlands.

PHILIP: Nederlands is moeilijk.

ILSE: Ja, als tante het over haar jeugd heeft en over Amsterdam.

PHILIP: Dan kun je het niet meer volgen. Ik ken dat. Ze hebben hier soms van die rare uitdrukkingen.

TRIJNTJE: Nou, dat valt wel mee, zeg. Je bent hier in Zuid. Er wordt hier keurig gesproken. Het is een hele chique buurt.

JULIA: Vroeger werd het de goudkust genoemd, in mijn jeugd. Nu hoor je dat niet meer zo veel. Ach, de tijden veranderen. Zo deftig is het echt niet meer.

AAFJE: Die gebaksbordjes staan zeker ook in de keuken. Die zal ik dan maar gaan halen, hè? Bij mij is alles zo compact.

ILSE: Zo wat?

AAFJE: Klein, alles op en in elkaar. De keuken in de huiskamer. Badkamertje. Tot voor kort zat er nog een lavet in.

ILSE: Een lavet? Wat is dat?

TRIJNTJE: Dat is een bak met een douche erboven. Daar moet je instappen om een douche te nemen. En als je dan wat ouder wordt, kun je dat niet meer. Was een arbeiderswijk, hè! Van oorsprong. Die huisjes waren heel populair indertijd. Nu zijn ze meer uit de tijd. Mijn zusje woont in Betondorp. Ja, wie gaat daar nou wonen. Stom!

PHILIP: Waar is dat dan?

AAFJE: Wel in Amsterdam, hoor. Ik kan hier naartoe op de fiets. *(ze staat op om naar de keuken te gaan, maar dan gaat de bel en ze doet de deur open)*

ANTIQUAIR: *(hij heeft een klein bosje bloemen in zijn hand)* Goedemiddag mevrouw. *(geeft Aafje een hand)* De naam is Willemsen, Jan Willemsen.

AAFJE: Bent u een vriend van tante?

ANTIQUAIR: Nee, nee, dat kan ik niet zeggen. Ik ben wel een bewonderaar van Julia Montelbaan en ik wil niets liever dan haar ontmoeten.

AAFJE: Komt u dan maar binnen. Tante, een fan van jou.

JULIA: Een fan? Wat voor fan?

ANTIQUAIR: *(stapt op tante af met zijn bloemetjes)* Gefeliciteerd, mevrouw. Het is mij een eer de grote diva mevrouw Montelbaan in persoon te mogen ontmoeten.

JULIA: Montelbaan van Zwijndrecht, wel te verstaan. Mijn familie was van adel. Ik ben de dochter van een baron. Dat is niet niks.

ANTIQUAIR: O, neem me niet kwalijk. Waarlijk een hele mooie naam. Mijn naam is Willemsen, gewoon Jan Willemsen.

JULIA: U hebt mij vast niet zien dansen. Daarvoor bent u veel te jong.

ANTIQUAIR: Och, zo jong ben ik niet meer, hoor, maar ik voel me gevleid.

TRIJNTJE: Ach, tante, je hebt nog vrij lang gedanst, hoor. Dat was juist zo bijzonder, dat jij het zo hebt volgehouden.

ANTIQUAIR: Uw laatste optreden in de Stopera heb ik toch zeker wel gezien.

JULIA: Ach, zo'n groot succes was dat niet meer.

ANTIQUAIR: U was altijd een succes, mevrouw. Vooral in de revue.

ILSE: Dat had ik ook graag mee willen maken.

TRIJNTJE: Ja, de revue was geweldig. Je hebt toch ook nog opgetreden in Carré, tante?

JULIA: Och, ja meer dan eens.

ILSE: Wilt u een kopje thee, meneer Willemsen?

ANTIQUAIR: Graag, dank u, zonder suiker. *(met suiker kan ook. Ilse*

pakt de theepot en de antiquair kijkt in het rond, zijn oog valt op een paar ingelijste tekeningen aan de muur. Kan ook op een kast staan. Hij staat op om er beter naar te kunnen kijken, gooit daarbij bijna de thee omver, die Ilse hem aanreikt) Leuke tekeningen. Amsterdamse stadsgezichten zo te zien.

PHILIP: Hebt u die geërfd, buurvrouw?

JULIA: Mijn vader heeft ze gekocht.

AAFJE: Op de markt, toch? Dat heb je wel eens verteld.

ILSE: Was dat op de Dappermarkt?

TRIJNTJE: De Dappermarkt? Natuurlijk niet. Daar verkopen ze alleen sinaasappels. Op het Waterlooplein. Niet waar, tante?

ANTIQUAIR: Uw vader ging naar het Waterlooplein? U zei dat hij baron was. Dat lijkt me niks voor een baron. Dan zie ik een kasteel voor me met prachtige schilderijen, allemaal erfstukken.

AAFJE: Een kasteel? Dat is al lang niet meer te onderhouden. Adel? Een naam en een titel. Meer is het echt niet, hoor. We zijn van verarmde adel. De tak van de familie zonder geld.

JULIA: *(een beetje verontwaardigd)* Niet meer, niet meer?? We zijn nog altijd van stand.

TRIJNTJE: Er is nog een kasteeltje, maar ja, vrouwen erven dat dan niet. En een dochter, die gaat dansen. Nou, die was snel uit de gratie. In tantes jeugd zeker. Tante Julia, dat is toch zo?

JULIA: Ilses vader zou het kasteel en de titel erven, maar ja, hij trok de wereld in... En dan verwaarloost zo'n kasteel. Jammer voor Ilse.

ILSE: Pappa wilde ook doen waar hij goed in was, net als jij, tante. Dat vond opa allebei niet geweldig.

AAFJE: Ach, later was opa toch wel trots op zijn dochter, toen tante furore maakte in de theaterwereld.

JULIA: Nou, dat weet ik niet zo precies. Hij kwam nooit kijken. Dat kon hij zich in zijn positie niet veroorloven. Maar dat wil niet zeggen dat ik niet van adellijke komaf ben. Noblesse oblige! Dat blijft het motto.

ANTIQUAIR: Wat u zegt, mevrouw. Maar laten we ter zake komen. Ik zou die tekeningen wel van u willen kopen. Mag ik een bod doen?

JULIA: *(verslikt zich bijna in de thee)* Kopen? Welnee, die zijn niet te

koop.

ANTIQUAIR: Ach, alles is te koop. Wat wilt u er voor hebben?

AAFJE: Wat gaat u ermee doen dan?

ANTIQUAIR: *(aarzelt om antwoord te geven)* Och...

PHILIP: Hangt u ze zelf op, thuis of verkoopt u ze door?

TRIJNTJE: Wat doet u eigenlijk voor de kost? U komt hier wel zo brutaalweg binnenstappen en wij weten niets van u.

ANTIQUAIR: Ik ben antiquair.

PHILIP: En hebt u een eigen zaak? Willemsen, Willemsen en Willemsen. Zoiets?

ANTIQUAIR: O, nee, ik heb geen eigen zaak. Ik ben in dienst van een firma, die ..niet onbekend is, hoewel... meer in de provincie dan in Amsterdam.

JULIA: Hoe komt u eigenlijk aan mijn adres? En hoe weet u dat ik jarig ben?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto